

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 595

CHÍNH MÌNH LÀM CHỦ CHÍNH MÌNH

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Ba ngày 27/07/2021.

*****

Trong bất cứ ngành nghề nào, và học trò các cấp bậc từ mầm non đến Đại học cũng đều phải chính mình nỗ lực. Không có ai ban cho chúng ta một năng lực hay một trí tuệ siêu nhiên nào đó. Nhưng có rất nhiều người học Phật mà vẫn tin vào những điều tà tri tà kiến. Họ cầu cúng ma quái để tiêu tai nạn khỏi, cầu cúng để giải trừ kiếp nạn. Đó không phải là hình thức của nhà Phật, nhưng ngày nay những hình thức đó gần như rất phổ biến.

Hòa thượng nói chuyện với một người ở tôn giáo khác: **“Tôi không chờ để được ban phước cứu rỗi. Tôi là người hàng ngày nỗ lực để đi ban phước, cứu rỗi cho người khác”**. Ngài ngày ngày không ngồi đó để chờ hưởng phước, thọ nhận mà ngày ngày Ngài nỗ lực đi ban phước, cứu giúp mọi người, làm lợi ích cho chúng sanh. Vì vậy Ngài rất tự tại. Chúng ta đa phần không hiểu đạo lý này. Chúng ta xem Phật như một vị thần minh, ngày ngày xin Phật ban cho sự an lành, ban cho sự may mắn mà chính mình không tự nỗ lực. Chúng ta phải triệt để ngay từ nơi chính tâm mình đoạn ác tu thiện, không có việc nào ý nhờ Phật Bồ Tát. Muốn có tiền tài thì phải bỏ thí tiền tài. Muốn có trí tuệ thì phải bỏ thí năng lực, phải bỏ thí pháp. Muốn khỏe mạnh sống lâu thì phải bỏ thí vô úy. Nhất là trong giai đoạn cả nước đang dịch bệnh này, chúng ta phải luôn luôn làm ra những điển phạm tốt, hi sinh phụng hiến, chỉ đưa ra những thông tin tích cực, không đưa ra những thông tin tiêu cực. Lòng người vốn đã bất an rồi, chúng ta không được thị phi, không đưa ra thông tin tiêu cực, không làm cho lòng người càng thêm bất an. Bao nhiêu người vô cùng vất vả, khổ tâm, chúng ta chỉ nên đưa ra những thông tin tích cực, động viên mọi người vượt qua hoạn nạn.

Hòa thượng nói: **“Thập đạo vô thần”**. Mười cõi này không có một vị thần nào quyết định chúng ta đi về đâu. Diêm La Vương hay Nguru Đầu Mã Diện (*Đầu Trâu, Mặt Ngựa*) không có quyền năng bắt chúng ta vào Địa Ngục. Thiên Thần cũng không có quyền năng để đưa chúng ta về Thiên Đường. Phật A Di Đà cũng không thể ép chúng ta về Tây Phương Cực Lạc. Tất cả đều là chính mình! Thiên Đường hay Địa Ngục đều do tự mình chọn. Diêm La Vương hay Nguru Đầu Mã Diện giống như những người thi hành pháp luật, giống như những phán quan ở thế gian. Chúng ta tạo tội, phạm pháp thì họ mới bắt chúng ta để tra khảo & xử tội. Chúng ta không có tội mà

họ bắt chúng ta thì họ có tội. Chúng ta làm việc tốt, là người thuần thiện thuần tịnh thì không chỉ Ngưu Đầu Mã Diện, mà cả Diêm La Vương cũng cung kính đối với chúng ta.

Người xưa nói: **“Ban ngày làm việc bất chánh, ban đêm nằm ngủ thấy ác mộng”**. Người mà ban ngày làm việc trái pháp luật, làm việc bất chánh, lừa người lợi mình thì tự nhiên tâm sinh ra bất an, buổi tối ngủ thấy ác mộng. Người không làm việc phạm pháp, không làm việc hại người lợi mình thì tâm rất an ổn, đêm ngủ say ngon giấc, thậm chí không ngủ không nằm mộng chứ đừng nói đến ác mộng.

Chính mình làm chủ vận mạng của mình. Chính mình tự quyết định mình sẽ đi về cõi nào trong mười cõi: Địa ngục, Ngạ Quỷ, Súc sinh, Người, Trời, A Tu La, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật. Chúng ta không cần hỏi ai mà tự quán sát, tự phản tỉnh bản thân thì sẽ tự biết tương lai mình sẽ đi về đâu, tự biết quả mà ta đã gieo.

Cách đây khoảng 6 năm, trong một buổi giảng tại một đạo tràng niệm Phật ở Thái Bình, Thầy tự nhận mình mới làm được từ 1 đến 2 phần trăm. Một thời gian sau, Thầy tự thấy mình mới làm được từ 2 đến 3 phần trăm. Đến bây giờ, Thầy mới làm được từ 4 đến 5 phần trăm, có nghĩa là vẫn chưa đạt tiêu chuẩn để vãng sanh. Trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, Phật nói: **“Đối với giáo huấn trên Kinh điển, chúng ta có thể làm đến được 20% thì niệm Phật mới có tư cách vãng sanh. Chúng ta làm được 20% thì đạt đến Hạ phẩm Hạ sanh”**. Hàng ngày, chúng ta vẫn còn khởi tâm phân biệt, vọng tưởng, phiền não không dứt. Vậy thì chúng ta biết rõ mình sẽ đi về đâu.

Hòa thượng nói: **“Tự tác tự thọ, tự làm tự chịu”**. Chúng ta đừng trách Phật không linh, đừng trách Diêm Vương, phán quan không từ bi. Rất nhiều người gần như ngày ngày buông xuôi số phận, buông xuôi vận mệnh, cho rằng để cho tạo hóa định đặt. Đó là một sự ngu khờ. Chúng ta phải nỗ lực, không ngừng cải đổi. Tiên sinh Viên Liễu Phàm nghe theo lời Viên Cốc Thiên Sư, ngày ngày tích thiện cho nên đã có thể cải đổi vận mệnh, làm chủ vận mệnh của mình. Từ không có con, Ngài sinh được 2 người con. Ngài không có tuổi thọ đã trở thành người có tuổi thọ. Ngài từ học hành không đỗ đạt mà đã thi đỗ, làm quan. Du Tịnh Ý Công cư sĩ cũng cải đổi vận mạng do ngày ngày tích thiện.

Dù ở trong bất cứ hoàn cảnh nào, dù trong lúc khó khăn nhất, chúng ta cũng đều có thể ngày ngày tích thiện. Sáng hôm qua, Thầy hái đậu, hái rau cải, mang theo một ít kẹo rồi mang đi cho tặng mọi người hàng xóm xung quanh. Thầy hái mít và rau, đậu rồi gửi lên Đà Lạt. Đó là ngày ngày tích thiện, ngày ngày nuôi lớn tâm buông xả của mình, để tâm bòn xén dần dần biến mất. **Vận mạng của chính mình do chính mình làm chủ, chính mình có thể thay đổi vận mạng của mình. Chúng ta đừng bao giờ trông chờ từ bên ngoài.** Người ta nói pháp này hay, pháp kia vi diệu, tiếp thu năng lượng này để không già, tiếp thu năng lượng kia để không bệnh. Tổ sư Đại đức, các bậc tu hành chân chính không hề tiếp nhận một năng lượng gì cả. Hàng ngày các Ngài uống nước lã, ăn rau ruộng, không hề ăn uống các chất bổ dưỡng nhưng các Ngài rất khỏe vì tâm các Ngài thanh tịnh.

Tâm chúng ta ngày ngày ô nhiễm, khi đã ô nhiễm nhiều quá thì trở thành độc tố. Đó là tự mình chuốc độc cho mình. Ngày ngày chúng ta phiền não, tham sân si chính là tự chuốc độc cho chính mình.

Có nghiên cứu cho chúng ta thấy virus Corona không làm cho chúng ta chết, mà làm cho hệ miễn dịch bị suy giảm, từ đó khiến bệnh nền của chúng ta tăng mạnh. Chính bệnh nền làm cho chúng ta chết chứ không phải virus làm cho chúng ta chết. Tâm mình bị ô nhiễm. Vậy thì muốn cho cơ thể khỏe mạnh, chúng ta phải giữ cho tâm mình thanh tịnh, ngày ngày sống tích cực, lạc quan. Tích cực, lạc quan không phải là ăn nhiều, ngủ nhiều mà phải biết hi sinh, phụng hiến, quan tâm đến mọi người và cộng đồng. Người ta nói: *“Tiếp nhận năng lượng sạch để tỏa ra năng lượng sạch”*. Thật ra, đó chỉ là một cách nói khác. Chúng ta giữ tâm Thanh Tịnh thì sẽ phát ra nguồn năng lượng Thanh Tịnh. Tâm chúng ta ô nhiễm cho nên chúng ta dễ bị ô nhiễm.

Hòa thượng nói: *“Tâm các vị vẫn còn ô nhiễm cho nên các vị sợ bệnh độc”*. Chúng ta ngày ngày nhiễm ô 16 tập khí xấu ác, tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, đặc biệt là tham sân si mạn. SỰ NHIỄM Ô ĐẬM ĐẶC MỞ CỬA CHO VIRUS THÂM NHẬP CƠ THỂ. Đây là đạo lý. Chúng ta có bệnh khổ thì đừng oán Trời trách người mà phải trách chính mình. Chúng ta không tin chính mình có thể làm chủ vận mạng của mình, làm chủ hiện tại và làm chủ tương lai của mình. Tương lai gần và tương lai xa cũng đều do chính mình làm chủ. Chúng ta muốn có rau củ để ăn thì phải gieo hạt trồng cây. Thầy không có nhiều đất nhưng ngày nào Thầy cũng gieo trồng. Cây lớn vừa thu hoạch, cây nhỏ nảy mầm, liên tục tiếp nối. Dàn đậu bên này đang có trái, sắp tàn thì dàn đậu bên kia bắt đầu sinh trưởng. Ta làm chủ tương lai.

Bên Tịnh Tông Học Hội trồng hai vườn táo, cách nhau một con đường khoảng 3m, một vườn táo dành cho người và một vườn táo dành cho chúng sanh. Táo dành cho chúng sanh thì có rất nhiều các loại côn trùng nhỏ bám vào. Táo dành cho người thì không hề có con bọ bám vào. Cây cỏ phủ ở dưới chân cây táo, che nắng, giữ ẩm, làm cho mát gốc cây táo cho nên cây táo rất tươi tốt.

Mấy hôm nay Thầy thực nghiệm trồng cây theo phương pháp như vậy. Rau diếp cá, rau bạc hà phủ xanh ở mặt đất, giúp cho đất luôn ẩm ướt, cây nhỏ che nắng cho gốc cây lớn, giúp cây đậu mọc trên cao rất tốt. Chúng ta làm chủ tương lai gần, rồi làm chủ tương lai xa. Tương lai xa là đời sau, chúng ta biết chắc đời sau mình sẽ đi về đâu. Chúng ta ngày ngày tích thiện, tích cực tích công bồi đức thì chắc chắn tương lai tốt đẹp, vì *“người phước ở đất phước, đất phước dành cho người phước ở”*.

Hòa thượng nói: *“Quá khứ đã qua, chúng ta đã tạo nhiều nhân bất thiện, không thể thay đổi quá khứ. Nhưng ngay trong hiện tại, chúng ta không để cho nhân ác trong quá khứ đâm chồi nảy lộc, ra hoa kết trái. Nhân đã có, nhân phải kết hợp với duyên để kết thành quả. Ngay đời này chính là duyên. Nếu đời này ta vẫn tiếp tục tạo nhân bất thiện thì đó chính là tạo duyên ác để nhân ác trong quá khứ phát triển, đâm chồi nảy lộc. Ngay đời này, chúng ta đoạn duyên ác, không để cho nhân ác quá khứ nảy nở. Nhân ác không nảy nở thì làm gì có quả ác. Ngay đời này, chúng ta có thể hoàn toàn chủ động làm chủ duyên. Chúng ta không làm chủ*

được nhân đã tạo trong quá khứ, nhưng chúng ta làm chủ được mình trong hiện tại, làm chủ được tương lai gần và làm chủ được tương lai xa, tích cực đoạn ác tu thiện”.

Phật Bồ Tát, các vị Thánh Hiền, các vị Cao Tăng Đại Đức đã dạy chúng ta, đã làm ra điển phạm, chúng ta chỉ cần hướng đến, học tập và làm theo. Hòa thượng nói: ***“Tin cho sâu, hiểu cho tường tận, rồi chân thật làm theo”***. Chúng ta đừng ngồi đó tin vào thần quyền, tin vào thế lực nào đó có năng lượng siêu nhiên giúp chúng ta được tiếp nhận năng lượng.

Ngày xưa, Thầy làm quản lý một nhà sách. Một hôm có hai người đến nhà sách, một người nam, một người nữ, họ đo năng lượng cho Thầy và nói năng lượng của Thầy yếu, chỉ phát ra mấy trăm đề xi ben. Hôm sau họ đi đến nhà sách, đi ngang qua một con cóc ngâm đồng tiền, con cóc được làm bằng chất liệu composit. Họ nói rằng con cóc phát ra rất nhiều năng lượng, 18.000 đề xin ben. Đó là con cóc người ta vớt đi, Thầy nhặt về, rửa sạch, đặt lên bàn cho đẹp. Đó có phải là hoang đường không? Con cóc bằng nhựa, con cóc bằng composit đó dù phát ra 36.000 đề xi ben nhưng nó có thể mang lại điều gì lợi ích cho mọi người? Lúc đó Thầy đang dịch ***“Kinh Vô Lượng Thọ”*** mà họ bảo Thầy phát ra năng lượng không bằng con cóc đó. Con người ta không nhận ra chân giá trị của chính mình. Dù một người phát ra nhiều năng lượng nhưng vẫn tham sân si, không làm việc gì lợi ích cho chúng sanh thì phát ra nhiều đề xi ben cũng không để làm gì. Đó là ảo! Chúng ta chỉ mong cầu, ước vọng nhưng không nỗ lực cố gắng.

Hòa thượng nói: ***“Chính mình phải làm chủ thể của chính mình. Chính mình phải là vị thần tối cao của chính mình vì mình đủ sức quyết định đưa mình đi đâu về đâu. Sáu cõi luân hồi là duyên khởi. Thiện nghiệp thì ta đi đến 3 đường thiện để thọ báo. Ác nghiệp thì ta đi đến 3 đường ác để chịu khổ. Đây là do nghiệp lực thiện ác lôi kéo ta vào 6 cõi luân hồi. Bạn muốn đi đến cõi nào thì do nghiệp thiện ác làm chủ dẫn đường. Khi ta bắt đầu đi vào luân hồi thì nghiệp thiện ác sẽ dẫn đạo, dẫn đường. Hàng ngày, chúng ta phải chủ động làm chủ nghiệp thiện và ác, xa lìa tất cả hành vi tạo tác, xa lìa khởi tâm động niệm ác, đề khởi, chủ động, dẫn đạo thiện nghiệp. Vậy thì khi ta bắt đầu đi vào luân hồi thì nghiệp thiện sẽ dẫn đường. Đó chính là chúng ta làm chủ hiện tại, làm chủ tương lai gần & làm chủ tương lai xa”***.

Hòa thượng nói: ***“Các vị phải nên biết, các vị muốn đến cõi nào, không phải Phật Bồ Tát làm chủ, Vua Diêm La cũng không có quyền làm chủ, càng không liên quan đến Thượng Đế hay Quỷ Thần. Chính bạn làm chủ chính mình. Người học Phật phải học giác ngộ, biết được vận mạng của mình nằm trong tay của mình, hoàn toàn không hề liên quan đến bất cứ ai”***. Vậy thì chúng ta có cần đi cầu xin ma quái, cầu xin Thần Linh không? Trước đây, trong mùa hội hè, miền Nam miền Bắc, những người cầu may mắn, cầu bình yên, cầu thăng quan phát tài nhiều vô số kể. Họ có cầu được không? Không ai có quyền năng ban phước giáng họa cho chúng ta. Ngày ngày khởi tâm động niệm, tạo tác của chính mình quyết định mà mình không hề hay biết.

Hòa thượng nói: **“Vận mạng của chính mình hoàn toàn nằm trong tay của mình mà mình không biết nỗ lực thay đổi vận mạng. Hiện tại chưa tốt thì mình làm cho nó tốt hơn. Hiện tại đã tốt thì mình làm cho tương lai tốt hơn”**. Người thế gian muốn tốt thì đi xem bói, bị người ta gạt vài câu thì tin luôn. Thầy bói nói: **“Vận mạng của anh tốt, nhưng anh phải ráng làm việc tốt, tích công bồi đức, bố thí, cúng nhiều vào!”**. Điều quan trọng là họ bảo chúng ta cúng ở đâu, có phải cúng để cứu giúp chúng sanh không? Ví dụ, chúng ta là người học Phật, trong giai đoạn dịch bệnh, nhiều người đang không có gạo ăn thì chúng ta nên ít phóng sanh, để dành tiền đó mua gạo phát tặng cho tặng mọi người.

Hòa thượng nói: **“Người học Phật phải học giác ngộ, biết rõ tường tận việc gì nên làm, thuận theo thời tiết nhân duyên mà làm cho thỏa đáng chứ không làm y theo một lối cũ. Phật pháp không có định pháp, luôn luôn tùy duyên. Có Quý Thần, có Vua Diêm La. Các Ngài giống những vị phán quan. Bạn làm ra tội ác thì họ mới đến bắt bạn. Nếu bạn không phạm pháp thì họ không dám bắt bạn, nếu bắt bạn thì họ phạm tội. Vua Diêm La, tiểu quỷ sẽ tìm đến bạn để gây phiền phức nếu bạn tạo ác đa đoan. Nếu bạn hành thiện, tích công bồi đức thì họ nhìn thấy bạn sẽ cung kính, nể trọng bạn, không dám gây phiền phức cho bạn. Từ đây có thể thấy, trong 10 cõi này, bạn đi đến cõi nào là do chính mình làm chủ, không phải do người khác làm chủ”**.

Chúng ta phải thật sự hiểu đạo lý này một cách rõ ràng, tường tận. Chúng ta phải tự nỗ lực, phấn đấu, không được ỷ lại, không được nương nhờ. Thầy Cô đã dạy, Cha Mẹ đã sinh thành dưỡng dục. Chúng ta lớn lên phải tự định đặt tương lai cho mình, quyết định cả tương lai gần và tương lai xa của chính mình.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!